

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Justyna Alfawicka

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania J. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 9 października 2014 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzja z 9 października 2014r. przyznał wnioskodawcy J. Ż. prawo do emerytury górniczej od 1 września 2014r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Ustalając wysokość tego świadczenia organ rentowy nie zastosował przelicznika 1,8 do okresu zatrudnienia wnioskodawcy na stanowisku specjalisty w drużynie ratowniczej od 11 stycznia 2006r. do 23 października 2011r. oraz od 26 listopada 2011r. do nadal – w (...) SA (...). Wskazał, iż treść art. 51 ustawy o emeryturach i rentach w FUS oraz rozporządzenia MPiPS z 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej – nie daje podstaw do zastosowania tego przelicznika.

W odwołaniu od tej decyzji J. Ż. domagał się jej zmiany poprzez zastosowanie przelicznika 1,8 do okresu zatrudnienia na stanowisku specjalisty w drużynie ratowniczej od 11 stycznia 2006r. do 23 października 2011r. oraz od 26 listopada 2011r. do nadal – w (...) SA (...). Powoływał się przy tym na przepisy § 12 rozporządzenia z 12 czerwca 2002r. w sprawie ratownictwa górniczego, wydanego na podstawie ustawy prawo geologiczne i górnicze, iż w skład drużyny ratowniczej zakładu górniczego, jako specjaliści, wchodzi osoby posiadające wymagane kwalifikacje w zakresie zwalczania zagrożeń górniczych i prowadzenia akcji ratowniczych, wyznaczone przez kierownika ruchu zakładu górniczego. Wskazał, iż został przez kierownika ruchu zakładu górniczego wyznaczony na członka drużyny ratowniczej, oraz że w spornym okresie jako pracownik kierownictwa ruchu kopalni pracował pod ziemią przez co najmniej połowę dniówek roboczych w miesiącu.

W odpowiedzi na odwołanie, strona pozwana, Zakale Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniosła o jego oddalenie. Swe stanowisko uzasadniła tak jak skarżoną decyzję.

Sąd ustalił:

J. Ż. zatrudniony jest od 4 listopada 1985r. do chwili obecnej w (...)SA Oddział Zakłady (...)w L.. W tym: od 1 września 2003r. do 28 lutego 2007r. na stanowisku głównego mechanika ds. maszyn dołowych – kierownika działu maszyn dołowych pod ziemią oraz od 1 marca 2007r. do nadal na stanowisku głównego inżyniera energomaszynowego – kierownika działu energomechanicznego ds. maszyn dołowych pod ziemią.

Wnioskodawca posiada wymagane na tych stanowiskach kwalifikacje oraz zatwierdzenia Urzędu Górniczego na stanowisko osoby wyższego dozoru ruchu specjalności mechanicznej maszyn i urządzeń dołowych w podziemnych zakładach górniczych wydobywających kopaliny inne niż węgiel kamienny i na stanowisko kierownika działu energomechanicznego w podziemnych zakładach górniczych wydobywających kopaliny inne niż węgiel kamienny. Od 11 stycznia 2006r. do 23 października 2011r. oraz od 26 listopada 2011r. do nadal – jest członkiem kopalnianej drużyny ratownictwa górniczego w (...) jako specjalista drużyny ratowniczej ds. maszyn dołowych.

(bezsporne).

Specjaliści i z określonych specjalności górniczych (np. ds. tąpnięć, wentylacji) są powoływani do sztabu danej akcji w zależności od konkretnych potrzeb. W sztabie, stosownie do rodzaju i zakresu akcji - jest kilkanaście osób o różnych specjalnościach. Taki sztab jest organem doradczym dla kierownika ruchu, kierującego akcją i podejmującym jednoosobowo decyzje. Ratownictwo dla osób powoływanych do drużyny ratowniczej, które są specjalistami określonej dziedziny – jest dodatkowa funkcją. Wnioskodawca jako specjalista powoływany do sztabu akcji – musi przejść szkolenie w zakresie ograniczenia zagrożeń i prowadzenia akcji ratowniczych. Jednorazowo wziął udział w kursie pierwszej pomocy medycznej. Jego udział w akcjach ratowniczych, ze względu na wykonywane zawodowe obowiązki (praca maszyn dołowych) polegał na: wskazywaniu działań i rozwiązań dotyczących wykorzystania maszyn dołowych do likwidowania zagrożeń jak i ich wykorzystaniem podczas samej akcji, informowaniu o ilości paliwa i innych łatwopalnych substancji, które znajdują się w maszynach, organizowaniu maszyn samojezdnych bezpośrednio przy wykonywaniu akcji, zabezpieczeniu transportu podczas akcji.

(dowód: e-protokół rozprawy z 15.04.2015r.: zeznania świadka P. A. 00:05:56-00:20:26, wyjaśnienia wnioskodawcy 00:20:26-00:31:00;

W spornym okresie jako specjalista wnioskodawca był powoływany do sztabu akcji łącznie 22 razy (przy czym 5 – krotnie były to próbne akcje). W tym w 2006r. – sześciokrotnie, w 2008r. – pięciokrotnie, w 2009r. – dwukrotnie, w 2010r. – trzykrotnie, w 2011r. i 2013r. – po jednym razie, w 2014r. – czterokrotnie. Za prace w ratownictwie utrzymał srebrny medal CSRG.

(dowód: zestawienie akcji, dyplom).

Sąd zważył:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Stan faktyczny sprawy był niesporny.

Sporne natomiast pozostawał to, czy wnioskodawca może mieć za okres od 11 stycznia 2006r. do 23 października 2011r. oraz od 26 listopada 2011r. do nadal - jako specjalista drużyny ratowniczej ds. maszyn dołowych. –przeliczony ten okres przelicznikiem 1,8.

Zgodnie z treścią art. 51 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.jed. 2013.1440 ze zm.) - przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 50a lub 50e, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące przelicznik 1,8 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50d. Przy czym ust. 1 art. 50 d ww. ustawy stanowi, iż przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym

pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego:

1)w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych;

2)w drużynach ratowniczych.

Zaś ust. 2. tego artykułu wskazuje, iż okresy pracy wymienione w ust. 1 pkt 2 zalicza się w wymiarze półtorakrotnym również tym pracownikom dozoru ruchu i kierownictwa ruchu kopalń, którzy pracują przez co najmniej połowę dniówek roboczych w miesiącu pod ziemią, w kopalniach siarki lub w kopalniach węgla brunatnego.

Ponadto ust. 3 tego artykułu stanowi, iż minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowo stanowiska pracy, na których zatrudnienie zalicza się w myśl ust. 1 i 2 w wymiarze półtorakrotnym.

Takim rozporządzeniem jest nadal obowiązujące na mocy art. 194 ustawy o emeryturach i rentach jest rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 23 grudnia 1994 r. Zgodnie z § 3 tego rozporządzenia za okresy pracy o których mowa w art. 37 ust. 1 (obecny odpowiednik to art. 50d ust. 1) ustawy uważa się okresy na stanowiskach sprecyzowanych w załączniku nr 3 do rozporządzenia. W pkt 21 tego załącznika nie zostali wymienieni specjaliści kopalnianych drużyn ratowniczych a jedynie ratownicy kopalnianych drużyn ratowniczych, ratownicy zatrudnieni w Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego lub okręgowych stacjach ratownictwa górniczego i mechanicy sprzętu ratowniczego drużyn ratowniczych.

Wobec tego należy przyjąć, że określenie "praca w drużynach ratowniczych" z art. 50d ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach dająca podstawę dla jej zaliczenia w wymiarze półtorakrotnym przelicznikiem 1,8 oznacza pracę czynnych ratowników drużyn ratowniczych a nie wszystkich członków drużyn wymienionych w przepisach określających ich skład. Zatem, gdyby przepis ten miał dotyczyć wszystkich członków drużyny ratowniczej to zbędne byłoby wymienianie w odrębnym punkcie tego przepisu określonych kategorii ratowników. Dla oceny uprawnień wnioskodawcy do stosowania przy ustalaniu wysokości jego emerytury górniczej przeliczników - nie mają znaczenia przepisy określające skład, organizację i tryb powoływania członków drużyn ratowniczych.

Z tych względów sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego, oddalił odwołanie J. Ż. od decyzji ZUS Oddział w L. z 9 października 2014r.